

บทความวิจัย (Research Article)

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความในการแปลนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” ระหว่างต้นฉบับภาษาอังกฤษกับฉบับแปลภาษาไทย Cohesion Shifts in Translation : A comparative study between Thai and English of “The Catcher in The Rye”

วันเพ็ญ สุวรรณพู่^{1*} สุดสว่าง ยุทธนา² และคัมภีร์ นูนคาน²Wanphen Suwannaphoo^{1*}, Sudsuang Yutdhana², and Khampee Noonkhan²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาค่าความถี่ร้อยละของกลไกแสดงการเชื่อมโยงความแต่ละชนิดที่พบในข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย (2) เพื่อศึกษาความแตกต่างในการใช้กลไกการเชื่อมโยงความระหว่างนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย และวิเคราะห์แต่ละภาษานั้นควรใช้กลไกการเชื่อมโยงความชนิดใดเมื่อมีการแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง และ (3) เพื่ออธิบายสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการใช้การเชื่อมโยงความระหว่างสองภาษา กลุ่มตัวอย่างคือ นวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษ “The Catcher in the Rye” และหนังสือฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของศาสนิก โดยใช้ทฤษฎีของ de Beaugrande and Dressler ผลจากการศึกษาพบว่า (1) ค่าความถี่ร้อยละของกลไกการเชื่อมโยงความในนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษมีการใช้การปรากฏซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือการใช้รูปแทน คิดเป็นร้อยละ 31.03 อันดับสามคือการใช้การเชื่อม คิดเป็นร้อยละ 19.02 ส่วนค่าความถี่ร้อยละของกลไกการเชื่อมโยงความในนวนิยายฉบับแปลภาษาไทย ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับมีการใช้การปรากฏซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.09 รองลงมาคือการใช้การละ คิดเป็นร้อยละ 25.63 อันดับสามคือการใช้คำเชื่อม คิดเป็นร้อยละ 18.26 กล่าวไว้ในภาษาไทยมีการใช้การปรากฏซ้ำเป็นจำนวนมาก ดังนั้นค่าความถี่ร้อยละของกลไกการเชื่อมโยงความแต่ละชนิดของทั้งสองภาษา มีความแตกต่างกัน (2) มีความแตกต่างกันในการใช้คำเชื่อมโยงความระหว่างนวนิยายภาษาอังกฤษและนวนิยายแปลภาษาไทยที่พบได้แก่ การซ้ำคำ การละคำ การใช้รูปแทน และการใช้คำเชื่อมเป็นต้น และผลจากการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความทั้งสองภาษา มีความ

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Program in English, Faculty of Humanities, Naresuan University

² คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Faculty of Humanities, Naresuan University

*Corresponding author; email: ead_123@hotmail.com

แตกต่างกันในการใช้รูปแทนในนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษมีการใช้รูปแทนมากกว่าในฉบับแปลภาษาไทย ส่วนการใช้คำเชื่อมในภาษาอังกฤษเมื่อแปลเป็นภาษาไทยมีแนวโน้มในการเพิ่มคำเชื่อมในภาษาไทยให้เหมาะสม และ การใช้การเชื่อมโยงความโดยการถอดความมีแนวโน้มในการเปลี่ยนเป็นการใช้คำซ้ำแทนในภาษาไทย และ (3) เนื่องจากความแตกต่างในโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ภาษาทั้งสองภาษาและรูปแบบเฉพาะทางโครงสร้างไวยากรณ์ของผู้แปล ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนทำให้มีการใช้กลไกการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้แปลควรคำนึงถึงการใช้คำเชื่อมโยงความที่เหมาะสมในการแปลเมื่อแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

คำสำคัญ: การเชื่อมโยงความ ระดับข้อความ การเปลี่ยนการเชื่อมโยงความ

Abstract

This article aims at finding out the percentage of frequency of each type of cohesive devices used in both English and Thai from the novel “The Catcher in the Rye”, comparing the type of cohesive devices used in both versions of the novel “The Catcher in the Rye”, and to analyse what type of cohesive devices were shifted from English into Thai translated version, and giving plausible explanations of the causes of using the different types of cohesive devices in both English and Thai. The sample selected consists of eight chapters of both language versions, Thai and English, of the novel “The Catcher in the Rye”. The data were analysed within the de Beaugrande and Dressler’s framework. The study’s findings were as follows: (1) the most frequency of cohesive devices used in English were recurrence by 43.33 percent, followed orderly by pro-form 30.73 percent and junction 19.80 percent. In Thai, the most frequency of cohesive devices used in English used recurrence 44.99 percent, followed orderly by ellipsis 27.16 percent and junction 19.35 percent, which is consistent with the research on Cohesion Shifts in Translation. Therefore, the total frequency of cohesive devices used in both languages was different. (2) there are different types of cohesive devices between English and the Thai version of “The catcher in the Rye” for example, recurrence, ellipsis, pro-form and junction. The cohesive device of pro-form was found more in the English version than in the Thai version. Therefore, translating from English to Thai ellipsis should be used properly in Thai. Furthermore, the cohesive device of paraphrase should be shifted in Thai. (3) as the grammatical differences between Thai and English, the differences in language and the personal style of the translator were one of the plausible explanations for the cohesion shifts.

Keywords: Cohesion, Discourse, Shifts

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 มนุษย์สามารถเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากดินแดนอันห่างไกลอีกทั้งมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง การแปลถือได้ว่าเป็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural communication) หรือ การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural communication) ทั้งนี้เพราะงานแปลคือการถ่ายทอดเนื้อหาหรือสารจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง (พิมพันธุ์ เวสสะโกศล, 2555) การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างของภาษาในหลาย ๆ ด้าน อย่างเช่นความแตกต่างในโครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้ภาษาทั้งสองภาษาและรูปแบบเฉพาะของผู้แปลแต่ละคน โดยเฉพาะความแตกต่างในการใช้กลไกแสดงการเชื่อมโยงความ (Cohesive device) ระหว่างภาษาอังกฤษและบทแปลภาษาไทยดังนั้นการแปลผู้แปลควรคำนึงถึงการใช้กลไกเชื่อมโยงความที่เหมาะสมในการแปล เดอ โบกรองด์และเดรสเลอร์ (De Beaugrande & Dressler, 1981)

ยิ่งไปกว่านั้น ฮัลลidayและฮาซาน (Halliday & Hasan, 1976) กล่าวว่าภาษาระดับข้อความคือตัวบท (Text) ซึ่งเป็นหน่วยทางภาษาที่มีประโยคเป็นองค์ประกอบและประโยคเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันทางความหมาย และมีการเชื่อมโยงความ (Cohesion) เป็นกระบวนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของข้อความ ตั้งแต่ 2 องค์ประกอบขึ้นไป โดยการเชื่อมโยงความมักจะปรากฏให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นกลไกแสดงการเชื่อมโยงความเช่น การอ้างถึง (Reference) การละ (Ellipsis) การซ้ำ (Repetition) การเชื่อม (Conjunction) และการเชื่อมโยงคำศัพท์ (Lexical cohesion) เป็นต้น (ปาณิสรา เบี้ยมุกดา, 2550) ซึ่งลักษณะกลไกต่าง ๆ เหล่านี้อาจถือได้ว่าเป็นดัชนีประการหนึ่งในการชี้วัดความสามารถในการใช้ภาษาในงานแปลของผู้แปล

ตามหลักทฤษฎี Seven Standards Textuality ของ เดอ โบกรองด์และเดรสเลอร์ ได้กล่าวว่า Seven Standards of Textuality ประกอบไปด้วยตัวชี้วัดคุณภาพ 7 ตัวชี้วัด ได้แก่ การเชื่อมโยงความ (Cohesion) กลไกเกาะเกี่ยวความ (Coherence) ความตั้งใจจะสื่อความ(Intentionality) ข้อมูลครบถ้วน (Informativity) ความเป็นอันเดียวกัน (Intertextuality) ข้อความมีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ (Situationality) และการให้การยอมรับจากเจ้าของภาษา (Acceptability) โดยในวิจัยนี้จะเลือกใช้เฉพาะตัวชี้วัดของทฤษฎีข้อที่หนึ่งคือ Cohesion หรือการเชื่อมโยงความของ เดอ โบกรองด์และเดรสเลอร์ เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ การเชื่อมโยงความเป็นสิ่งสำคัญของภาษาระดับข้อความที่มีความต่อเนื่องทางวากยสัมพันธ์ โดยมีกลไกทางภาษาบางประการแสดงความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ เพื่ออธิบายสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการใช้การเชื่อมโยงความและวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลไกการเชื่อมโยงความในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ในนวนิยายภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกนวนิยายเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นนวนิยายติดอันดับนิยายที่ดีที่สุดในสหรัฐอเมริกา ตีพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1951 และมีผู้แปลเป็นภาษาไทยทั้งหมด 3 ฉบับ คือ “ทุ่งฝัน” เป็นนวนิยายแปล โดย ศาสNIK พ.ศ. 2531 สำนักพิมพ์เจริญา ฉบับที่สองคือ “ชั่วชีวิตของผม” แปลโดย คำระวี-ไบเตย สำนักพิมพ์ปิยะสาส์น และฉบับแปลล่าสุดคือ “จะเป็นผู้คอยรับไว้ไม่ให้ใครร่วงหล่น” แปลโดย ปราบดา หยุน พ.ศ. 2554 สำนักพิมพ์ไพลด์เฮาส์พับลิชชิง ผู้วิจัยเลือก นวนิยายฉบับแปลเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของศาสNIK เพราะจากการได้อ่านบทวิจารณ์วรรณกรรมของนิยายแปลเล่มนี้อ่านแล้วผู้อ่านต่างให้ความเห็นว่า นิยายฉบับนี้แปลได้ตรงกับต้นฉบับและมีความไหลลื่นเป็นธรรมชาติ

สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาไทยที่สละสลวย เรียบเรียงได้ถูกต้อง รักษารูปแบบของต้นฉบับไว้ไม่ขาด ไม่เกิน จำนวนราบรื่น โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการแปลต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” และฉบับนวนิยายแปลเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของ ศาสสิก ว่าใช้กลไกแสดงการเชื่อมโยงความแต่ละชนิดอย่างไรแล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างในการใช้กลไกแสดงการเชื่อมโยงความ (Cohesive device) ชนิดใดเมื่อมีการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ตามหลักทฤษฎี Seven Standards Textuality ของ เดอโบกรอนด์และเดรสเลอร์ เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ การเชื่อมโยงความเป็นสิ่งสำคัญของภาษาระดับข้อความที่มีความต่อเนื่องในการร้อยเรียงต่อกันของประโยค โดยมีกลไกทางภาษาบางประการแสดงความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ เพื่ออธิบายสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการใช้การเชื่อมโยงความ (Cohesion) และวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้กลไกการเชื่อมโยงความในภาษาอังกฤษและภาษาไทยในนวนิยายภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคำความถี่ร้อยละของกลไกแสดงการเชื่อมโยงความแต่ละชนิดที่พบในข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย เรื่อง “The Catcher in the Rye”
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการใช้กลไกการเชื่อมโยงความระหว่างนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย และวิเคราะห์แต่ละภาษานั้นควรใช้กลไกการเชื่อมโยงความชนิดใดเมื่อมีการแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง
3. เพื่ออธิบายสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการใช้การเชื่อมโยงความระหว่างสองภาษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิเคราะห์เปรียบเทียบการแปลนวนิยายเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของ ศาสสิก จากฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” มีดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบงานแปลในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้ จะศึกษานวนิยายเพียง 8 บท คือ บทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery) ซึ่งแยกออกเป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษหนึ่งเล่มและฉบับแปลภาษาไทยหนึ่งเล่ม และวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความ ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

ต้นฉบับภาษาอังกฤษ

“The Catcher in the Rye” ของ J.D. Salinger ฉบับตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1951 จัดพิมพ์โดย Little Brow, Canada บทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25 จำนวน 214 หน้า

ฉบับแปลภาษาไทย

“ทุ่งฝัน” ของ ศาสสิก ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 1 เดือนเมษายน พ.ศ. 2531 จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เรจินา บทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25 จำนวน 246 หน้า

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความในการแปลระหว่างภาษาไทยภาษาอังกฤษและเรื่อง “ทุ่งฝัน” จากฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความในนวนิยายภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” ของ J.D. Salinger และในนวนิยายฉบับแปลฉบับแปลเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของ ศาสนิก

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยศึกษาจาก

1. ต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” ของ J.D. Salinger ฉบับตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1951 จัดพิมพ์โดย Little Brow, Canada จำนวน 214 หน้า เลือกศึกษาบทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25
2. ฉบับแปลภาษาไทยคือ “ทุ่งฝัน” ของศาสนิก ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 1 เดือนเมษายน พ.ศ. 2531 จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เรจินา จำนวน 246 หน้า เลือกศึกษาบทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในบทนี้จะกล่าวถึงขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และตัวอย่างตารางวิเคราะห์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยมีดังนี้ ผู้วิจัยเลือกนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” ของ J.D. Salinger และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของ ศาสนิก โดยจะศึกษานวนิยายเพียง 8 บท คือบทที่ 1, 2, 3, 10, 15, 18, 22, 25 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งแยกออกเป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษหนึ่งเล่มและฉบับแปลภาษาไทยหนึ่งเล่ม และวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความในการแปล: การเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความในนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” และฉบับแปลเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของ ศาสนิก” นั้น เป็นการวิจัยวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความในนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “The Catcher in the Rye” และฉบับแปลเรื่อง “ทุ่งฝัน” ของศาสนิก” ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาตามขอบเขตของการวิจัย คือศึกษาลักษณะการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความ 7 ลักษณะ ได้แก่ การเชื่อมโยงความโดยการเกิดซ้ำ (Recurrence) การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำบางส่วน (Partial recurrence) การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำรูปแบบ (Parallelism) การเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) การเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทน (Pro-form) การเชื่อมโยงความโดยการละ (Ellipsis) และการเชื่อมโยงความโดยการเชื่อม (Junction)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาลักษณะการใช้กลไกเชื่อมโยงความในต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” ได้ผลการศึกษาดังตาราง 1

ตาราง 1 ความถี่และร้อยละของการใช้กลไกเชื่อมโยงความในต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยาย เรื่อง “The Catcher in the Rye”

ลำดับ	กลไกการเชื่อมโยงความ	จำนวนที่ปรากฏ (แห่ง)	คิดเป็นค่าร้อยละ
1.	การปรากฏซ้ำ (Recurrence)	1,228	43.75
	1.1 ระดับคำ	1,152	93.81
	1.2 ระดับวลี	63	5.13
	1.3 ระดับประโยค	13	1.06
	รวม	1,228	100
2.	การปรากฏซ้ำบางส่วน (Partial recurrence)	24	0.86
	2.1 การเปลี่ยนประเภทคำกริยาเป็นคำนาม	9	37.5
	2.2 การเปลี่ยนประเภทคำนามเป็นกริยา	15	62.5
	รวม	24	100
3.	การซ้ำโครงสร้าง (Parallelism)	45	1.60
4.	การถอดความ (Paraphrase)	17	0.61
5.	การใช้รูปแทน (Pro-form)	871	31.03
	5.1 การใช้รูปแทนตาม (Anaphora)	848	97.36
	5.2 การใช้รูปแทนนำ (Cataphora)	23	2.64
	รวม	871	100
6.	การละ (ellipsis)	88	3.14
	6.1 การละหน่วยเติมที่เป็นนาม	31	35.23
	6.2 การละหน่วยเติมที่เป็นกริยา	34	38.64
	6.3 การละหน่วยเติมที่เป็นอนุพากษ์	23	26.14
	รวม	88	100
7.	การเชื่อม (Junction)	534	19.02
	7.1 การเชื่อมแบบคล้องตาม (Conjunction)	223	41.76
	7.2 การเชื่อมแบบให้เลือก (Disjunction)	54	10.11
	7.3 การเชื่อมแบบขัดแย้ง (Contrajunction)	120	22.47
	7.4 การเชื่อมอนุพากษ์ย่อย (subordination)	137	25.66

ลำดับ	กลไกการเชื่อมโยงความ	จำนวนที่ปรากฏ (แห่ง)	คิดเป็นร้อยละ
7.4.1	การเชื่อมแสดงผล	17	12.41
7.4.2	การเชื่อมแสดงสาเหตุ	10	7.30
7.4.3	การเชื่อมแสดงเวลา	58	42.34
7.4.4	การเชื่อมแสดงเงื่อนไข	52	37.96
	รวม	534	100
	รวมทั้งสิ้น	2,807	100

จากตาราง 1 พบว่ามีลักษณะการเชื่อมโยงความในต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” พบว่าลักษณะการเชื่อมโยงความในนวนิยายภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ 7 ลักษณะ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรากฏซ้ำ (Recurrence) คือ การใช้หน่วยภาษาเดิมซ้ำทั้งหมดอีกครั้งโดยไม่เปลี่ยนรูปภาษา โดยมีทั้งการซ้ำในระดับคำ วลี และประโยค

จากการศึกษาพบว่าการปรากฏซ้ำ มีอยู่เป็นจำนวน 1,228 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.75 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำทั้งหมดที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการปรากฏซ้ำในระดับคำ ระดับวลีและระดับประโยคดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง There were never many girls (1) at all at the football games. Only seniors were allowed to bring girls (2) with them. It was a terrible school, no matter how you looked at it I like to be somewhere at least where you can see a few girls (3) around once in a while,

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ girls (1), girls (2) และ girls (3) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำ โดยกล่าวถึงหน่วยภาษาเดิมคือ girls ซ้ำอีกครั้งหลังจากที่ girls ได้ปรากฏไปแล้ว

2. การปรากฏซ้ำบางส่วน (partial recurrence) คือ การใช้ส่วนประกอบของรูปคำพื้นฐานเหมือนกันหรือการใช้คำซ้ำกับรูปภาษาเดิมบางส่วนแต่มีการเปลี่ยนประเภทของคำหรือหมวดคำ

จากการศึกษาพบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.86 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำบางส่วนที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการปรากฏซ้ำบางส่วนที่เปลี่ยนประเภทคำจากคำกริยาเป็นคำนามและเปลี่ยนประเภทคำจากคำนามเป็นคำกริยาดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง She was one of the best dancers (1) I ever danced (2) with.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษคำว่า dancers (1) และ danced (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำบางส่วน กล่าวคือ มีการใช้คำว่า dance เป็นรูปคำพื้นฐานเหมือนกันแต่มี

การเปลี่ยนแปลงของคำ จากคำนามเป็นคำกริยา ได้แก่ คำว่า dancers (1) ซึ่งเป็นคำนาม และ danced (2) ซึ่งเป็นคำกริยา

3. การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง (Parallelism) คือ การใช้รูปแบบโครงสร้างทางภาษาเหมือนกันแต่คำหรือวลีที่ใช้ต่างกัน

จากการศึกษาพบว่ามียูเป็นจำนวน 45 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.60 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง ที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีการซ้ำโครงสร้างประโยคดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง After I got across the road, I felt like I was sort of disappearing.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า I got... , I felt... และ I was... เป็นการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง (Parallelism) คือ S+V (simple past tense)

4. การเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) คือ การใช้หน่วยภาษาที่มีความหมายพ้องกันโดยใช้คำหรือข้อความที่ต่างกันออกไป

จากการศึกษาพบว่ามียูเป็นจำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.61 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการถอดความ ที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีการถอดความ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง I was wondering where the ducks when the lagoon got all icy (1) and frozen (2) over.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าคำว่า icy (1) และ frozen (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) กล่าวคือ คำว่า icy (1) และ frozen (2) มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันคือเต็มไปด้วยน้ำแข็งหรือหนาวเย็น เพื่อเน้นความหมายให้ชัดเจน

5. การเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทน (Pro-form) คือการใช้คำสรรพนามแทนหน่วยภาษาเดิม รูปแทนนี้มี 2 ลักษณะคือ รูปแทนตาม (anaphora) หมายถึง การใช้รูปแทนแทนรูปภาษาที่ปรากฏนำมาข้างหน้า และรูปแทนนำ (Cataphora) หมายถึงการใช้รูปแทนแทนรูปภาษาที่ปรากฏตามมาข้างหลัง

จากการศึกษาพบว่าการใช้รูปแทน มียูเป็นจำนวน 871 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.03 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทน ที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการใช้รูปแทนตาม (anaphora) และรูปแทนนำ (Cataphora) ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง The first thing you’ll probably want to know is where I was born, and what my lousy childhood was like, and how my parents(1) were occupied and all before they (2) had me.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการใช้รูปแทนคือ my parents (1) และ they (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการ ใช้รูปแทนตาม (anaphora) กล่าวคือ they (2) เป็นรูปแทนตามของ my parents (1)

6. การเชื่อมโยงความโดยการละ (Ellipsis) คือการใช้รูปแทนที่ไม่ปรากฏรูป แทนหน่วยภาษาเดิมที่

ได้กล่าวถึงไปแล้วซึ่งปรากฏทั้งหน่วยนามและหน่วยกริยา

จากการศึกษาพบว่าการการละ มีอยู่เป็นจำนวน 88 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.14 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการละ ที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการหน่วยเดิมที่เป็นนามและการละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง Now he’s out in Hollywood, D.B., Ø being a prostitute.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการเชื่อมโยงความโดยการละ การละที่ปรากฏ Ø ในตัวอย่าง คือ he เป็นการเชื่อมโยงความโดยการละหน่วยนามในตำแหน่งประธานโดยใช้สัญลักษณ์ Ø แทนการไม่ปรากฏในรูปภาษาที่ใช้อ้างถึงหน่วยนามที่เป็นคำสรรพนามที่เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3

7. การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อม (Junction) คือ การใช้คำเชื่อมลักษณะต่าง ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่อยู่ต่อเนื่องกัน มี 4 ลักษณะคือ การเชื่อมแสดงความคล้ายตามกัน (Conjunction) การเชื่อมแบบให้เลือก (Disjunction) การเชื่อมแบบขัดแย้ง (Contrajunction) และการเชื่อมอนุพากย์ (Subordination)

จากการศึกษาพบว่าการการเชื่อม มีอยู่เป็นจำนวน 534 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.02 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการเชื่อม ที่พบในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการเชื่อมแบบคล้ายตาม การเชื่อมแบบให้เลือก การเชื่อมแบบขัดแย้ง และการเชื่อมอนุพากย์ย่อย ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง In the first place, that stuff bores me, and in the second place, my parents would have about two hemorrhages apiece if I told anything pretty personal about them.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า and ในประโยคตัวอย่างเป็นการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบคล้ายตามกันของประโยค โดยเชื่อมระหว่าง In the first place กับ in the second place

สรุปได้ว่าการใช้กลไกการเชื่อมโยงความโดยการใช้การปรากฏซ้ำ (Recurrence) มีการนำมาใช้มากที่สุด และมีการนำไปใช้น้อยที่สุดคือ การเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) กล่าวคือการเชื่อมโยงความโดยการใช้การปรากฏซ้ำ พบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 1,228 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.75 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ส่วนการเชื่อมโยงความโดยการถอดความนั้นพบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 17 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.61 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด

2. ผลการศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงความในฉบับแปลภาษาไทย ได้ผลการศึกษาดังตาราง 2

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของการใช้กลไกเชื่อมโยงความในฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “ทุ่งฝัน”

ลำดับ	กลไกการเชื่อมโยงความ	จำนวนที่ปรากฏ (แห่ง)	คิดเป็นค่า ร้อยละ
1	การปรากฏซ้ำ (Recurrence)	2,032	48.09
	1.1 ระดับคำ	1,626	80.02
	1.2 ระดับวลี	369	18.16
	1.3 ระดับประโยค	37	1.82
	รวม	2,032	100
2.	การปรากฏซ้ำบางส่วน (Partial recurrence)	73	1.52
	2.1 การเปลี่ยนประเภทคำกริยาเป็นคำนาม	60	82.19
	2.2 การเปลี่ยนประเภทคำนามเป็นกริยา	13	17.81
	รวม	73	100
3.	การซ้ำโครงสร้าง (Parallelism)	10	0.21
4.	การถอดความ (Paraphrase)	14	0.29
5.	การใช้รูปแทน (Pro-form)	287	6.00
	5.1 การใช้รูปแทนตาม (Anaphora)	215	74.91
	5.2 การใช้รูปแทนนำ (Cataphora)	72	25.09
	รวม	287	100
6.	การละ(Ellipsis)	1,227	25.63
	6.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม	997	81.26
	6.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา	223	18.17
	6.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากษ์	7	0.57
	รวม	1,227	100
7.	การเชื่อม (Junction)	874	18.26
	7.1 การเชื่อมแบบคล้องตาม (Conjunction)	263	30.09
	7.2 การเชื่อมแบบให้เลือก (Disjunction)	89	10.18
	7.3 การเชื่อมแบบขัดแย้ง (Contrajunction)	268	30.66
	7.4 การเชื่อมอนุพากษ์ย่อย (Subordination)	254	13.04
	7.4.1 การเชื่อมแสดงผล	40	15.75
	7.4.2 การเชื่อมแสดงสาเหตุ	94	37.01

ลำดับ	กลไกการเชื่อมโยงความ	จำนวนที่ปรากฏ (แห่ง)	คิดเป็นค่า ร้อยละ
	7.4.3 การเชื่อมแสดงเวลา	66	25.98
	7.4.4 การเชื่อมแสดงเงื่อนไข	54	21.26
	รวม	874	100
	รวมทั้งหมด	4,517	100

จากตาราง 2 พบว่ามีลักษณะการเชื่อมโยงความในฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” พบว่าลักษณะการเชื่อมโยงความในนวนิยายภาษาฉบับแปลภาษาไทย 7 ลักษณะ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรากฏซ้ำ (Recurrence) คือ การใช้หน่วยภาษาเดิมซ้ำทั้งหมดอีกครั้งโดยไม่เปลี่ยนรูปภาษา โดยมีทั้งการซ้ำในระดับคำ วลี และประโยค

จากการศึกษาพบว่าการปรากฏซ้ำ มีอยู่เป็นจำนวน 2,302 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48.09 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำทั้งหมดที่พบในภาษาฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการปรากฏซ้ำในระดับคำ ระดับวลีและระดับประโยค ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง บิดดี ซิงเกอร์ วงดนตรี (1) วงนี้เฝ้าพะแล้วละ เสียงดังมากแต่เล่นห่วย เป็นวงดนตรี (2) ที่ครีเอการ แทบจะไม่มีคนอายุรุ่นราวคราวเดียวกับผมในไนต์คลับนี้เลย

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ วงดนตรี (1) และ วงดนตรี (2) เป็นการการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำ โดยกล่าวถึงหน่วยภาษาเดิมคือ วงดนตรี ซ้ำอีกครั้งหลังจากที่ วงดนตรี ได้ปรากฏไปแล้ว เป็นการใช้หน่วยภาษาเดิมซ้ำทั้งหมดโดยไม่เปลี่ยนรูปภาษาซึ่งเป็นการปรากฏซ้ำในระดับคำ

2. การปรากฏซ้ำบางส่วน (Partial recurrence) คือ การใช้ส่วนประกอบของรูปคำพื้นฐานเหมือนกันหรือการใช้คำซ้ำกับรูปภาษาเดิมบางส่วนแต่มีการเปลี่ยนประเภทของคำหรือหมวดคำ

จากการศึกษาพบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 73 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.52 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำบางส่วนที่พบในภาษาต้นฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการปรากฏซ้ำบางส่วนที่เปลี่ยนประเภทคำจากคำกริยาเป็นคำนามและเปลี่ยนประเภทคำจากคำนามเป็นคำกริยาดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามวันนั้นเป็นวันเสาร์ของการแข่งฟุตบอลกับแซกซันฮอลล์ เป็นที่เข้าใจกันว่าแข่ง (1) กับแซกซันฮอลล์ เป็นงานข้างของเพนซี เพราะมันเป็นการแข่ง (2) ครั้งสุดท้ายในรอบปี

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษคำว่า แข่ง (1) และการแข่ง (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำบางส่วน กล่าวคือ มีการใช้คำว่า แข่ง เป็นรูปคำพื้นฐานเหมือนกันแต่มีการเปลี่ยนประเภทของคำ จากคำกริยาเป็นคำนาม ได้แก่ คำว่า แข่ง (1) ซึ่งเป็นคำกริยาและการแข่ง (2) ซึ่งเป็นคำนาม

3. การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง (Parallelism) คือการใช้รูปแบบโครงสร้างทางภาษาเหมือนกันแต่คำหรือวลีที่ใช้ต่างกัน

จากการศึกษาพบว่ามียอยู่เป็นจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้างในภาษาดับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” มีทั้งการซ้ำโครงสร้างประโยคความซ้อนและโครงสร้างกริยาวลี ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง ผมสงสัยว่าเป็นไปได้มั๊ยที่ผมจะเข้าใจผิดว่า เขาจะนอนกับผมทำให้ผมกลายเป็นพวกเกย์ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (1) ผมสงสัยว่าเป็นไปได้มั๊ยที่เขาจะแค่ตบหัวเด็กที่กำลังหลับอยู่เบา ๆ (2)

จากตัวอย่าง มีการใช้โครงสร้างประโยคความซ้อน อยู่ที่ประโยค “ผมสงสัยว่าเป็นไปได้มั๊ยที่ผมจะเข้าใจผิดว่า เขาจะนอนกับผมทำให้ผมกลายเป็นพวกเกย์ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน” (1) และผมสงสัยว่าเป็นไปได้มั๊ยที่เขาจะแค่ตบหัวเด็กที่กำลังหลับอยู่เบา ๆ (2)“ ซึ่งซ้ำกันสองที่ สังเกตได้ว่าโครงสร้างที่พบคือ ประโยคหลัก+สันธาน+ประโยคย่อย

4. การเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) คือ การใช้หน่วยภาษาที่มีความหมายพ้องกัน โดยใช้คำหรือข้อความที่ต่างกันออกไป

จากการศึกษาพบว่ามียอยู่เป็นจำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.29 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการถอดความ ที่พบในภาษาดับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีการถอดความ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง เขาเริ่มพยักหน้าหงึก ๆ เป็นประจำของเขาอีกแล้ว ในชีวิตคุณจะไม่เคยเห็นใครพยักหน้าได้มากเท่าที่ตาเฒ่า (1) สเปนเซอร์ทำเน่ คุณไม่รู้หรือว่าเขาพยักหน้าหงึก ๆ ไปทำไมมากมาย เพราะเขากำลังครุ่นคิดอยู่ หรือเขาเป็นคนแก่ (2) ที่น่ารักที่ไม่รู้ว่าตัวเองโง่เขลาขนาดไหนกันแน่

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าคำว่า ตาเฒ่า (1) และ คนแก่ (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการถอดความ (Paraphrase) กล่าวคือ คำว่า ตาเฒ่า (1) และ คนแก่ (2) มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อเน้นความหมายให้ชัดเจน

5. การเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทน (Pro-form) คือการใช้คำสรรพนามแทนหน่วยภาษาเดิม รูปแทนนี้มี 2 ลักษณะ คือ รูปแทนตาม (Anaphora) หมายถึง การใช้รูปแทนแทนรูปภาษาที่ปรากฏนำมาก่อนหน้า และรูปแทนนำ (Cataphora) หมายถึงการใช้รูปแทนแทนรูปภาษาที่ปรากฏตามมาข้างหลัง

จากการศึกษาพบว่าการใช้รูปแทน มียอยู่เป็นจำนวน 287 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทน ที่พบในภาษาดับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการใช้รูปแทนตาม (Anaphora) และรูปแทนนำ (Cataphora) ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง เธอ (1) ขวนเสื่อไค้ของผมไว้ในตู้ที่ห้องโถง ผมเอามือเสยผมไปข้างหลัง ผมตัดผมสั้นเกรียนทีเดียวจึงไม่ต้องหวีผมมาก สบายดีครับมิสซิสสเปนเซอร์ (2) ผมถามอีกหนดังกว่าเก่าเพื่อเธอ (3) จะได้ไต่ยืนที่ผมพูด

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่ามีการใช้การเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทนนำคือ เธอ (1) และมิสซิสสเปนเซอร์ (2) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการ ใช้รูปแทนนำ (Cataphora) กล่าวคือ เธอ (1) เป็นรูปแทนนำของ มิสซิส

สเปนเซอร์ (2) และมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยการใช้รูปแทนตาม (anaphora) คือ เธอ (3) และ มิสซิสสเปนเซอร์ (2) กล่าวคือ เธอ (3) เป็นรูปแทนตามของ มิสซิสสเปนเซอร์ (2)

6. การเชื่อมโยงความโดยการละ (Ellipsis) คือการใช้รูปแทนที่ไม่ปรากฏรูป แทนหน่วยภาษาเดิมที่ได้กล่าวถึงไปแล้วซึ่งปรากฏทั้งหน่วยนามและหน่วยกริยา

จากการศึกษาพบว่าการใช้การละ มีอยู่เป็นจำนวน 1,227 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.63 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการละ ที่พบในภาษาลบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการหน่วยเดิมที่เป็นนามและการละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง ผม (1) เห็นแมกกาซินฉบับหนึ่งของใครก็ไม่รู้ทิ้งไว้บนม้านั่งที่อยู่ถัดไป Ø (2) จึงหยิบมาอ่าน เพราะ Ø (3) คิดว่าอย่างน้อย Ø (4) ก็อาจช่วยให้ Ø (5) หยุดคิดเรื่องของมิสเตอร์อันโตลินีกับเรื่องราวต่าง ๆ อีกล้านแปดแสนเรื่องได้สักพัก

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการเชื่อมโยงความโดยการละ การละที่ปรากฏ Ø (2), Ø (3), Ø (4), Ø (5) ในตัวอย่าง คือ ผม (1) เป็นการเชื่อมโยงความโดยการละหน่วยนามในตำแหน่งประธานโดยใช้สัญลักษณ์ Ø แทนการไม่ปรากฏในรูปภาษาที่ใช้อ้างถึงหน่วยนามที่เป็นคำสรรพนามที่เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3

7. การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อม (Junction) คือ การใช้คำเชื่อมลักษณะต่าง ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่อยู่ต่อเนื่องกัน มี 4 ลักษณะ คือ การเชื่อมแสดงความคล้ายตามกัน (Conjunction) การเชื่อมแบบให้เลือก (Disjunction) การเชื่อมแบบขัดแย้ง (Contrajunction) และการเชื่อมอนุพากย์ (Subordination)

จากการศึกษาพบว่าการใช้การเชื่อม มีอยู่เป็นจำนวน 874 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.26 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ทั้งนี้ในการเชื่อมโยงความโดยการเชื่อม ที่พบในภาษาลบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นั้น มีทั้งการเชื่อมแบบคล้ายตาม การเชื่อมแบบให้เลือก การเชื่อมแบบขัดแย้ง และการเชื่อมอนุพากย์ย่อย ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง ถ้าคุณอยากฟังจริง ๆ ละก็ บางทีสิ่งแรกที่คุณอยากรู้ก็คือผมเกิดที่ไหน

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ถ้า ในประโยคตัวอย่างเป็นการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเงื่อนไข โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง “คุณอยากฟังจริง ๆ ละก็” กับ “บางทีสิ่งแรกที่คุณอยากรู้ก็คือผมเกิดที่ไหน”

สรุปได้ว่ามีการใช้กลไกการเชื่อมโยงความโดยการใช้การปรากฏซ้ำ (Recurrence) มีการนำมาใช้มากที่สุด และมีการนำไปใช้น้อยที่สุดคือ การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง (Parallelism) กล่าวคือการเชื่อมโยงความโดยการปรากฏซ้ำ พบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 2,032 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48.09 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด ส่วนการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำโครงสร้าง พบว่ามีอยู่เป็นจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของการเชื่อมโยงความทั้งหมด

3. ผลการเปรียบเทียบค่าความถี่ของการใช้กลไกเชื่อมโยงความในต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย ได้ผลการศึกษาดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบค่าความถี่ของการใช้กลไกเชื่อมโยงความในต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย

ลำดับ	กลไกการเชื่อมโยงความ	ต้นฉบับ ภาษาอังกฤษ	ฉบับแปล ภาษาไทย	±ค่าความต่าง
1	การปรากฏซ้ำ (Recurrence)	1,228	2,032	-804
2	การปรากฏซ้ำบางส่วน (Partial recurrence)	24	73	-49
3	การซ้ำโครงสร้าง (Parallelism)	45	10	+35
4	การถอดความ (Paraphrase)	17	14	+3
5	การใช้รูปแทน (Pro-form)	871	287	+584
6	การละ (Ellipsis)	88	1,227	-1,139
7	การเชื่อม (Junction)	534	874	-340
	รวมทั้งหมด	2,807	4,787	-1,980

จากตาราง 3 การเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความพบว่าเปลี่ยนแปลงลักษณะการใช้กลไกการเชื่อมโยงความ คือ การปรากฏซ้ำ (Recurrence) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้การใช้น้อยกว่า ภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 804 แห่ง การปรากฏซ้ำบางส่วน (Partial recurrence) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้ น้อยกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 49 แห่ง การซ้ำโครงสร้าง (Parallelism) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้มากกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 35 แห่ง การถอดความ (Paraphrase) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้มากกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 3 แห่ง การใช้รูปแทน (Pro-form) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้มากกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 584 แห่ง การละ (Ellipsis) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้น้อยกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 1,139 แห่ง และการเชื่อม (Junction) ในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ มีการใช้น้อยกว่าภาษาฉบับแปลภาษาไทย เป็นจำนวน 340 แห่ง ซึ่งในการใช้คำเชื่อมโยงความทั้งหมดในภาษาฉบับแปลภาษาไทยมีการใช้กลไกการเชื่อมโยงโดยการความทั้งหมดมากกว่าภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นจำนวน 1,980 แห่ง

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ และควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลจากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษและภาษาฉบับแปลภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยพบข้อสังเกตดังนี้

ประการแรก คือ กรอบความคิดเกี่ยวกับประโยค ในประโยคภาษาอังกฤษนั้นการใช้การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อมโยงประโยคมีการระบุการใช้ไว้อย่างชัดเจน ในการเขียนภาษาอังกฤษมีการใช้คำเชื่อมสองประเภทหลัก ๆ คือ Coordinating conjunctions และ Subordinating Conjunction Coordinating Conjunctions คือการใช้คำเชื่อมที่ใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำและประโยค คำเชื่อมหลัก ๆ คือ and, but, nor, or, for, yet และ so ในภาษาไทยมีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา บำรุงรักษ์ (2539) ซึ่งจำแนกการเชื่อมโยงความออกเป็น 18 ชนิด ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบคล้ายตาม ความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง ความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข ความสัมพันธ์แบบให้เลือก ความสัมพันธ์แบบแสดงเหตุผล ความสัมพันธ์แบบแสดงผล ความสัมพันธ์แบบขยายความ ความสัมพันธ์แบบแจกแจงรายละเอียด ความสัมพันธ์แบบแสดงตัวอย่าง ความสัมพันธ์แบบตัดตอนหรือแยกส่วน ความสัมพันธ์แบบแสดงวัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์แสดงวิธีการ ความสัมพันธ์แบบจุดเริ่มต้น ความสัมพันธ์แบบจุดสิ้นสุด ความสัมพันธ์แสดงลำดับขั้นตอน ความสัมพันธ์แสดงการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์แสดงการกล่าวถึงคำพูดและความสัมพันธ์แบบสรุปความ จะเห็นได้ว่าในภาษาไทยมีคำเชื่อมมากมาย

ประการที่สอง คือ กรอบความคิดเกี่ยวกับการใช้คำฟุ่มเฟือย ในการเขียนภาษาอังกฤษ ไวท์ และ เฟเกลย์ (Witte & Faigley, 1981) กล่าวว่าการใช้คำซ้ำในภาษาอังกฤษเป็นเทคนิคการเขียนภาษาอังกฤษที่แย่มาก เพราะในภาษาอังกฤษมีการใช้คำที่หลากหลายในการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีแต่ในภาษาไทยจะใช้คำซ้ำในหน่วยคำที่มีความหมายเดียวกันในข้อความภาษาไทย ดังนั้นในการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นการคลาดเคลื่อนที่นำไปสู่ความแตกต่างในการเลือกใช้คำในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในภาษาอังกฤษจะใช้คำที่มีความหมายเหมือนการถอดความ (Paraphrase) คำในระดับสูงกว่า หรือคำทั่วไปแต่ในภาษาไทยมีการใช้คำซ้ำจำนวนมาก

ประการที่สาม คือกรอบความคิดเกี่ยวกับการคาดเดาระหว่างความแตกต่างระหว่างสองภาษาทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ภาษาไทยจะใช้การละมากมาย โดยเฉพาะการละประธาน กริยา และกรรมของประโยค ซึ่งในภาษาอังกฤษไม่มีการยอมรับในเรื่องนี้เพราะภาษาอังกฤษคิดว่าเป็นส่วนประกอบของประโยคที่จำเป็นต้องมี ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของคัมภีร์ นูนคาน (2546) พบว่ามีความแตกต่างในการใช้คำผูกพันระหว่างภาษาไทยและบทแปลภาษาอังกฤษที่พบได้แก่ การละคำ การซ้ำคำ การใช้สรรพนาม และการใช้คำเชื่อม และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉานวงสา (Chanawangsa, 1986)

ดังนั้นมีกรอบแนวคิดทั้งสามประการที่เป็นความคลาดเคลื่อนโดยการใช้กลไกการเชื่อมโยงความที่เป็นสาเหตุในการเปลี่ยนคำเชื่อมโยงความคือกรอบความคิดเกี่ยวกับประโยค กรอบความคิดเกี่ยวกับการใช้คำฟุ่มเฟือย และกรอบความคิดเกี่ยวกับการคาดเดาระหว่างความแตกต่างของภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความในภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษและภาษาฉบับแปลภาษาไทยในนวนิยายเรื่อง “The Catcher in the Rye” นี้ อาจเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์การใช้กลไกการเชื่อมโยงความโดยทั่วไป ดังนั้นลักษณะการใช้กลไกเชื่อมโยงความที่มีลักษณะเฉพาะอย่างเช่น การละ การเชื่อม การใช้รูปแทน ควรมีการศึกษาลักษณะกลไกการเชื่อมโยงความแต่ละประเภทในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความในงานประเภทอื่น เช่น ในวรรณกรรมและงานเขียนประเภทอื่น ๆ บทความและภาษาพูด

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนการเชื่อมโยงความในการแปลงานแปลที่มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายฉบับอย่างเช่น ในงานเขียนเรื่อง The Catcher in the Rye เขียนโดย J.D. Salinger ซึ่งแปลเป็นภาษาฉบับแปลภาษาไทย 3 ฉบับ ฉบับแรกเป็นของศาสนิก ฉบับที่สองเป็นของคำระวี-ไบเตย และฉบับที่สามเป็นของปราบดาหุ่ย่น

เอกสารอ้างอิง

- คัมภีร์ นูนคาน. (2546). *การเปรียบเทียบการใช้คำผูกพันในภาษาไทยและบทแปลภาษาอังกฤษ* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชลธิชา บำรุงรักษ์. (2539). *การวิเคราะห์ภาษาในระดับข้อความประเภทต่าง ๆ ในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปาณิสรา เบี้ยมุกดา. (2550). *การเชื่อมโยงความในพระราชนิพนธ์เสด็จประพาสต่างประเทศของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์นธ์ เวสสะโกศล. (2555). *การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศาสนิก. (นามแฝง). (2531). *ทุ่งฝัน*. กรุงเทพฯ: เริงจินา.
- Chanawangsa, W. (1986). *Cohesion in Thai* (Doctoral dissertation). George University.
- De Beaugrande, R. A., & Dressler, W. U. (1981). *Introduction to Text Linguistics*. New York: Longman.
- Halliday, M. A. K., & Hasan, R. (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- Witte, S. P., & Faigley, L. (1981). College Composition and Communication. *Language Studies and Composing*, 32(2), 189-204.